

stærkt for og Folket vil være saa belastet med Skatter, at det vil være meget vanskeligt i en overskuelig Aarrække at afkræve Folket noget som helst mere af Skatter. For Resten kommer dette Spørgsmaal end ikke til at foreligge under en øjeblikkeligt udbrydende Krigstilstand, thi saa er det saaledes, at der bør være en tilstrækkelig Sum i Statskassen. Men det er der ikke, og det vil der ikke kunne komme. Og hvad det nuværende Øjeblik angaar, da er Tilstanden langt værre, end den danske Stat jo for Øjeblikket har Veksellaan, som den ikke kan indfri med sine egne Midler.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Det ærede Medlems (Brandes) sidste Udtalelse giver mig kun Anledning til et kort Tilsvær, men jeg maa dog protestere, naar det ærede Medlem mente, at jeg, da jeg traadte ind i Salen og begyndte mit Foredrag, vidste paa Forhaand, hvordan dette Forslag vilde blive modtaget i dette Ting. Nej, det vidste jeg aldeles ikke; men jeg forudsatte, at ærede Medlemmer i dette Ting havde fulgt Forhandlingerne i det andet Ting, og derfor ansaa jeg det ikke for nødvendigt at holde en lang Tale om den Sag, der har været saa omdebatteret baade i Pressen og for øvrigt ogsaa i Folketinget. Det ærede Medlem mener, at jeg ingen begrundet Mening har om, hvad disse Foranstaltninger ville koste. Jeg maa oplyse det ærede Medlem om, at der har jo været, ogsaa under det forrige Ministerium, foretaget indgaaende Undersøgelser af den Sag. Den Forskel, der er paa de Overenskomster, som det forrige Ministerium bemyndigede Kommissionen til at forhandle om, og det her foreliggende, er jo de store Kaserne. Alle de andre Etablissementer skulde selvfølgelig opføres, og man har i Forsvarsministeriet ladet nøje undersøge, for hvilket Beløb disse forskellige Etablissementer kunne lade sig opføre. Om de Etablissementer, som Staten skal lade opføre, ved man altsaa saa nøje, som noget saadant foreløbig kan lade sig undersøge, hvor meget det vil koste for hver enkelt af de Bygninger, der skulde opføres, og det er min Overbevisning, at den Bevilling, her foreslaas, 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil være tilstrækkelig. Nu siger det ærede Medlem, at det Forslag her foreligger, er ikke en nødvendig Følge af Hærloven. Jo, det er det netop, thi Hærloven foreskriver, hvorledes Fordelingen skal være af de forskellige Vaabenarter og af de forskellige Afdelinger, hvor mange

der skulde garnisonere Øst for Store Bælt, og hvor mange der skulde garnisonere Vest for Store Bælt. Det, som yderligere end for Øjeblikket skal garnisonere her paa denne Side Bæltet, er det, der er angivet i Lovforslaget, og det er til dette Mandskab, til disse Afdelinger, til disse Stabe, at vi savne Garnisoner, og derfor er Hærloven ikke fyldestgørende. Hærloven, som nu er vedtagen, er ikke ført helt og holdent ud i Livet, før disse Garnisoner ere i Orden, og derfor kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem kan være i Tvivl om, at det, der her foreslaas, er en nødvendig Følge af den vedtagne Hærlov.

Jeg skal ikke spille Tiden med at komme nærmere ind paa det ærede Medlems finansielle Betragtninger. Det, som her fordres og kræves, er, at den Lov, som er vedtagen paa lovlige Maade, føres ud i Livet, og Regeringen fører denne Lov ud i Livet saa økonomisk som muligt og lader Udførelsen foretage saa langsomt, som det paa nogen Maade er muligt. Saa er det jo selvfølgelig Lovgivningsmagtens, Regeringens og Rigsdagens Sag baade nu og i Fremtiden at forhandle nærmere om, hvorledes man bringer Balance til Veje i hele den finansielle Stilling. Det Spørgsmaal skal jeg ikke videre drøfte her, det har tidligere været drøftet særlig af min Kollega, Finansministeren, og jeg skal derfor holde mig til den Sag, her foreligger.

Jeg takker altsaa Flertallet, fordi det saa velvilligt har modtaget dette Forslag.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ordning af Plejeforholdene paa Statens Sindssygehospitalet ved Aarhus og Vordingborg samt i Viborg og Middelfart.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1711 ff.).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.